

Una de les activitats de més relleu del professor Oriol Martorell i Codina fou la fundació i direcció de la Coral Sant Jordi (CSJ), amb la qual assolí un gran relleu interpretatiu i, alhora, esdevingué un referent del compromís polític catalanista, democràtic i d'esquerres.

La fundació de la Coral Sant Jordi, el 1947, fou obra d'un grup de nois i noies que patien la sequedat cultural sobrevinguda a Catalunya en la postguerra, una mancança que se sumava a la ja penosa situació general de l'Estat espanyol d'aquell moment. Entre aquests joves hi havia l'Oriol Martorell, fill del pedagog Artur Martorell, que en els anys de postguerra ofería als seus exalumnes de l'Escola Normal de la Generalitat audicions de música clàssica en disc a casa seva. Juntament amb això, arran de la iniciativa de mossèn Antoni Batlle de crear un primer nucli escolta caracteritzat pel conreu de la música i d'aquestes activitats, sorgí la idea de formar un petit grup coral, que va ser l'espurna de la nova formació.

Atès que l'Orfeó Català estava pràcticament silenciado per la dictadura i el nom del seu director i fundador, mort el 1941, era prohibit i substituït pel de «El coro que dirige el señor Millet», i com que les altres entitats corals també restaven callades o enfosquides, l'aparició del nou cor aportà una alenada d'aire fresc gràcies a la seva orientació musical i al seu alt sentit de país, pràcticament inexhibible en aquells anys. Era la *resistència passiva*, que, com una taca d'oli, va anar amarant tot el teixit social català. Així mateix, la CSJ aportà al panorama coral un estil renovador en l'àmbit del repertori, en nombre de cantaires, criteris interpretatius i en la voluntat explícita de servei al país. Aquesta línia operativa li atorgà ben aviat la representativitat d'una nova manera d'entendre la pràctica coral i una imatge de dinamisme i modernitat que contrastava fortament amb el perfil dels orfeons tradicionals. De manera deliberada, abordà obres de tota mena d'estils i d'èpoques: cant gregorià, jazz, cançons tradicionals, Nova Cançó, repertori simfonicocoral, etc.

La CSJ tingué una gran projecció internacional que la distingí de les múltiples entitats corals i orfeòniques que actuaven a Catalunya i que li permeté tenir una gran presència en l'entorn institucional del cant coral internacional. El fundador del moviment À Coeur Joie, César Geoffroy, havia fomentat la fraternitat i l'interclassisme dels cors. La CSJ va participar en la segona edició de les Choralies que el 1956 es van celebrar a Vaison-la-Romaine, i a partir de l'any següent començà a col·laborar amb l'OMB juntament amb altres cors (especialment, la Capella Clàssica Polifònica i el Cor Madrigal) per fer front als repertoris simfonicocorals, sota la batuta de grans figures de la direcció: Sergiu Celibidache, Sergiu Comissiona, Hermann Scherchen, Michel Corboz, Eduard Toldrà, Antoni Ros Marbà o Salvador Mas. La seva tasca musical i cívica fou reconeguda públicament amb l'atorgament del premi Ciutat de Barcelona (1979) i de la Creu de Sant Jordi (1988).

(XA)

Bibliografia:

ARTÍS i BENACH, Pere, *El cant coral a Catalunya (1881-1979)*, Barcelona: Editorial Barcino, 1980.

ARTIGUES, Manuel et al. *L'Oriol Martorell i la Coral Sant Jordi*, Barcelona: Coral Sant Jordi, 1991.

ESPRIU i MALAGELADA, Agustí, *50è aniversari de la Coral Sant Jordi*, Barcelona: Diputació de Barcelona, 1998.